

nem de 2 Løb. Dette Fort springer frem af den sagkyndige Undersøgelse til et Beløb, der er større, end samtlige de øvrige Forter i Forveien vare anslaaede til! Og endelig blev dette Fort senere til et Led i en Kjøde, som fordrer over 40 Millioner. Dette være sagt om Fæstningen omkring Kjøbenhavn. Gaa vi nu til Algerøsfundspørgsmaalet, vil man finde langt, langt større Afgivelser der. Man beder om 1 Million, springer op til flere Millioner og atter tilbage, saa at det nu staar saaledes, at der ingen er af de Sagkyndige, der vil forsvare hele dette Anlæg. Om det alene er, fordi vi i Grunden ikke have det nødig, eller fordi man tror, at det vil svække det, man særlig lægger Vægt paa, skal jeg ikke kunne sige. Ege saa lidt har man gjort sig Rede for, hvor det faste Punkt i Sylland skulde ligge. De kunne ikke forlange, at vi skulle gaa hen og bevilge Midler til ærede Mænd, der have foretaget disse Undersøgelser, springende fra det ene Beløb til det andet, og op og ned efter Omstændighederne. Jeg tror, at hvis man vil undlade at blande det Politiske ind, maa man erkjende, at det var i saglig Forstand fuldt berettiget fra vor Side at fordrer, at samtlige disse Spørgsmaal skulde undergaa en Undersøgelse, ledet af Mænd, til hvilke vi have Tillid. Naar en saadan Undersøgelse er ledet af saadanne Mænd, og Resultatet da foreligger, saa er det muligt, at man kunde naa til en nogenlunde tilfredsstillende Samstemning. Men jeg tror, at dette er en aldeles nødvendig Betingelse, og saalænge de Herrer i den Henseende blive ved at blande det Politiske ind i Spørgsmaalet, saa at de Intet ville have fremmet, medmindre det kan fremmes ved dem selv, saa længe tror jeg ikke, at det lykkes dem at fremme det paa en saadan Maade, at Folket, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Tramp) saa smukt udtrykte sig igaar, villigt offerer for at tilveiebringe det og villigt bemytter det som Forsvar, naar Tiden kommer. Det er efter min Formening en meget væsentlig Betingelse for, at store Foranstaltninger kunne fremmes i et Land; at de gennemføres i en sælles Erkjendelse af deres Gavnlighed og med en sælles Willighed til at yde de fornødne Offre baade af den ene og den anden Art. Jeg vilde derfor meget tilraade, at man paa den anden Side fulgte de formanende Ord, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) fremsatte, nu ikke længere — „ikke længere“ brugte han ikke, men det lægger jeg til, det har allerede været længe nok — i den Grad som hidtil at blande det Politiske ind i denne Sag.

Sagt: Det er en meget streng Dom, den ærede sidste Taler sælder over de militære Autoriteter, som have ubtalt sig i denne Sag, og det er glædeligt, at han har fundet en anden militær

Autoritet i det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Tramp). Men naar han vil insinuere eller ligefrem beskylde Mindretallet og Regjeringen for, at det er dem, som blande det Politiske ind i Sagen, saa er dette dog rigtignok saa stærkt, at man ikke kan tie dertil, uaget man kunde ønske, at denne Forhandling uden Udbytte sluttedes. Det er blevet Sædvaane i denne Sal, at naar man har drevet en Vinter hen med vidtløftige Forhandlinger, som ikke have ført til noget Resultat, skal man slutte med at slaa et Ministerium ihjel, saa har man dog udrettet Noget. Det er blevet Skik og Brug i de senere Aar, og man kan godt forstaa, at saa god en Skik kan Flertallet ikke give Slip paa ved denne Leilighed. Men jeg skal bringe i Erindring, at derved, at Ministerier ere blevne slaaede ihjel i de forløbne Sessjoner, er der ikke opnaaet, at Flertallet har været mere tilfreds, naar det nye Ministerium kom, og naar den ærede Taler brugte et meget pynteligt Udtryk for at karakterisere, at disse Ministerier vare alle af en Farve, saa er det dog vittersigt for ham og alle Andre, at de vare af saa forskellige politisk Farve, som der overhovedet findes udenfor det ærede Flertal. Den ærede Taler og hans Meningsfæller slaa alle Mænd, som ikke se op til dem som de sande politiske Dratler, i een Gryde, men det er fuldstændigt uberettiget at sige, at de høre til een politisk Farve. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Realiteten, da jeg kan indse, at Thinget er troet af denne Forhandling og skal derfor slutte hermed.

Ordføreren (Bojsen): Jeg maa gjøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Evertmoes), da jeg hverken kan tjene ham i at gjøre Springet paa den ene Tjerdingsvei eller gaa i Bandet under Springet. Jeg troede ikke, at jeg havde givet netop ham Anledning til at være saa snydig, thi jeg har bestræbt mig for at yde Mindretallet og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds, hvem jeg antager, at dette Forslag væsentligst skyldes, min Anerkjendelse for dets Overveelse og det Resultat, hvortil det er kommet, men jeg skal ogsaa tilføje, at jeg troede, at han havde forstaaet mig ret, naar jeg har gjort opmærksom paa, at ganske vist var Forskjellen mellem Mindretallets og Flertallets Forslag paa en Maade kun at betragte som en Tjerdingsvei, men jeg veed ogsaa meget vel, at i denne Tjerdingsvei ligger netop det saa meget omstridte Middelgrundsført. Den høitærede Conseilspræsident har lige overfor min Anke over den svækkede Interesse for Forsvarssagen vendt denne tilbage mod Flertallet, og antaget, at derved var Flertallets Interesse bortfaldet. Jeg tror nu for det Første, at Opfattelsen her i Thinget har været, som jeg ogsaa tidligere bemærkede, den samme fra Begyndelsen af denne Sags Forhandling; men der er en